

Maade; her kommer man jo lige saa vel den velskillede til Hjælp, naar han optager et Laan paa 500 Kr. Den, der overhovedet kan skaffe en Kautionist for et Laan paa 500 Kr., hører ingeniunde til de daarligst stillede i Samfundet. Der skal noget til for at kunne faa Kaution for et saadant Beløb. Det forekommer mig derfor, at det er et Lovforslag, der ikke i særlig Grad egner sig til at faa Efterfølgere, og det er navnlig det, jeg ønskede at betone, at naar jeg ikke vil lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen, er det, fordi det angaar en ubetydelig Ting, men for Fremtiden vil jeg rigtig nok forvare mig imod, at jeg skulde ønske at faa saadanne Love til Behandling.

Finansministeren (Lüttichau): Med Hensyn til det af den sidste ærede Taler fremdragne Moment, at man ikke skulde ønske Udvikler til mange lignende Tilfælde paa Stempelbeskatningens Omraade, har jeg jo allerede ved mine indledende Bemærkninger ganske sluttet mig til denne Betragtning, men jeg ved ogsaa af egen Erfaring fra de overmaade smaa Forhold, i hvilke man undertiden bevæger sig paa Landet, at der her vil, tror jeg rigtig nok, blive sat særlig Pris paa at opnaa Stempelfrihed for saadanne smaa Laan, uagtet det jo med Rette og med Styrke er fremhævet, at det beparede Beløb er saa overmaade ubetydeligt.

Hvad angaar de af den første ærede Taler rejste Tvivl med Hensyn til Lovens Affattelse har jeg ganske vist anset det for utvivlsomt, at Loven ogsaa skulde angaa de Sparekasser og Institutter, der senere end Loven af 1863's Krafttræden have erholdt Approbation i Henhold til Lovens § 3. Jeg skal indrømme, at det maaste er mindre heldigt, at der ved Lovforslagets Affattelse er henvist til 1ste Stykke af § 3, medens der simpelthen kunde have været sagt „§ 3“ uden Tilføjelse af denne nærmere Betegnelse „1ste Stykke“, thi det er jo i Henhold til Slutningen af § 3, at der kan gives Approbation til lignende Sparekasser og Institutter efter Lovens Krafttræden. Jeg skal for mit Vedkommende overveje dette inden anden Behandling og skal henstille, om man vil stille Vædringsforslag, jaaledes, at Ordene „1ste Stykke“ udgaa. — I øvrigt tror jeg ikke, at Lovforslaget efter dets Affattelse kan give saa megen Anledning til Tvivl, som den samme ærede Taler nærede Frygt for. Jeg tror nemlig ikke, at det vilde føre for vidt, om man ogsaa behandlede andre Laan som stempelfri, naar de vedrøre den samme Debitor, men med en anden Kautionist. Jeg anser det for selvfølgeligt, at Loven angaar

alle de Laan, der stiftes i det samme Institut, altsaa med den samme Kreditor, medens det følger af sig selv, at der er Stempelfrihed ogsaa for Laan, naar de ere stiftede i andre Institutter, selv om det er samme Debitor. Denne Fritagelse tror jeg ikke, man kan vægre sig imod. For saa vidt der maatte finde en Sammenblanding Sted af Sikkerhedsstillelsen, nemlig dels under Form af Kaution, og dels som haandfaaet Pant, vil den Omstændighed, at der er en Indblanding af Sikkerhedsstillelse med haandfaaet Pant, jo ikke kunne fritage Laan fra Stempelpligt, der i sig selv ere stempelpligtige. Jeg tror derfor ikke, at Lovforslaget, som det foreligger, trænger til andre Vædringer end den først paapegede, at man nemlig bør udelade Ordene „1ste Stykke“ i første Linie, men jeg skal for øvrigt afvente, om der til anden Behandling vil blive stillet Vædringsforslag fra ærede Medlemmers Side.

P. G. C. Jensen: Maa jeg i Anledning af en Ytring af den ærede Finansminister tillade mig at gøre opmærksom paa, at det dog vistnok er en ganske nødvendig Forudtæning for denne Lov, at der kun kan være Tale om de Laan, der ere stiftede i det samme Pengeinstitut. Naar der staar: „saa længe vedkommende Debtors Laan mod Kaution ikke udgør mere end 500 Kr.“, forekommer det mig ganske nødvendigt, at man maa gaa ud fra, at der er Tale om Laan i det samme Pengeinstitut. Hvis det nemlig ikke var Tilfældet, vilde jo intet Pengeinstitut med Sikkerhed for ikke at overtræde Stempelpligtningen kunne give en Saatager Laan mod Kaution uden en Undersøgelse, som vilde være ganske umulig at foretage, om, hvorvidt han paa andre Steder allerede havde Laan af en vis Størrelse. Det forekommer mig derfor ganske nødvendigt og maaste netop paa Grund af den ærede Ministers Udtalelse ved et Vædringsforslag at betegne, at det er Meningen, at Bestemmelsen gælder Laan mod Kaution i samme Pengeinstitut. Maa jeg i Forbindelse hermed gøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger, medfører og utvivlsomt maa medføre, at hvis en Debitor tager Laan, som ikke overstige 500 Kr., i 3 eller 10 Sparekasser eller andre Pengeinstitutter, ere de alle stempelfri. Hvis man ikke gaar ind paa denne Betragtning, vil Loven være fuldstændig umulig at gennemføre, og jeg tror, at de Vanskeligheder, der have været i det andet Ting med at finde ud af denne Sag, vise, at det maa være Meningen, men kan Lovforslaget efter sin nuværende Affattelse ikke forstås saaledes, maa man hellere forandre det.